

Dokument s plenarne sjednice

A8-0118/2018

27.3.2018

IZVJEŠĆE

o provedbi Instrumenta za razvojnu suradnju, Instrumenta za humanitarnu pomoć i Europskog razvojnog fonda
(2017/2258(INI))

Odbor za razvoj

Izvjestitelj: Enrique Guerrero Salom

SADRŽAJ

	Stranica
OBRAZLOŽENJE – SAŽETI PREGLED ČINJENICA I REZULTATA ISTRAŽIVANJA ..	3
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	6
MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNE	24
INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU	29
KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM ODBORU	30

OBRAZLOŽENJE – SAŽETI PREGLED ČINJENICA I REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Svijest da ljudska bića dijele jedan i jedini svijet posljednjih desetljeća postupno raste. Mir se ne može uspostaviti dok vladaju siromaštvo, nepravda i isključivost. Nasilje i nesigurnost predstavljaju rizik čije su posljedice dalekosežne i nikoga neće poštedjeti. Izrazito neravnomjeran razvoj i manjak životnih prilika potpiruju sukobe, potiču nejednakost regija, izazivaju granične napetosti i rađaju građanske pokrete koji remete mir. Klimatske promjene dovode u opasnost samu budućnost čovječanstva i povećavaju učestalost i intenzitet mnogih prirodnih katastrofa.

Sastanci na vrhu u New Yorku i Parizu 2015. ili u Istanbulu 2016. jasan su odraz te zajedničke svijesti. U rezoluciji usvojenoj u New Yorku poziva se na skupna nastojanja za promjenu našeg zajedničkog svijeta, dok se u pariškoj rezoluciji apelira na opće djelovanje radi suočavanja s globalnim zatopljenjem. U trećoj se pak svima upućuje poziv da preuzmu dio odgovornosti za čitavo čovječanstvo. Sve tri rezolucije pretpostavljaju da bez zajedničkog djelovanja nema istinskog odgovora.

Taj danas opće priznat pristup u korijenu je razvojne politike i humanitarne pomoći koja je oživotvorena u samom začetku procesa europskih integracija. Ugovorom iz Rima dan je poticaj osnivanju Europskog razvojnog fonda (ERF) kako bi se njime pružala pomoć, ispočetka zemljama koje su prošle proces dekolonizacije, a kasnije s njegovim postupnim proširenjem i zemljama u razvoju u Aziji i Latinskoj Americi i u našem susjedstvu.

Ugovorom iz Lisabona uzdignuo se značaj te politike i osnažila pravna osnova politika razvojne suradnje i humanitarne pomoći EU-a. U Ugovoru se jasno navodi da su smanjenje i dugoročno iskorjenjivanje siromaštva glavni ciljevi politike razvojne suradnje Unije. U središtu te politike promicanje je temeljnih vrijednosti kao što su poštovanje ljudskih prava, demokracija, mir, solidarnost i potpora globalnim javnim dobrima. Taj se cilj treba poštovati kada Unija provodi i druge politike koje mogu utjecati na zemlje u razvoju, pri čemu politike razvojne suradnje i humanitarne pomoći odlikuje osobita i samostalna narav u odnosu na ostatak vanjskog djelovanja EU-a.

U stvarnosti su Europska unija i njezine države članice najveći donatori službene razvojne pomoći. Vodeća uloga EU-a u tom području ne može se svesti samo na znatnu finansijsku pomoć, nego obuhvaća dodanu vrijednost njegova djelovanja, za što je zaslužan niz čimbenika kao što su iskustvo u tom području i predodžba EU-a kao nadnacionalnog i politički utjecajnog subjekta, koji je spreman strateški posredovati i sposoban je voditi pregovore s glavnim međunarodnim subjektima u području razvojne suradnje i humanitarne pomoći.

Dodanoj vrijednosti vanjskog djelovanja EU-a u politici razvojne suradnje doprinose i srednjoročni programi, predvidljivost sredstava, inovacijska sposobnost, široka geografska i tematska pokrivenost instrumentima, dostupnost na različitim razinama (nacionalnoj, regionalnoj i kontinentalnoj), kao i u područjima u kojima djeluju rijetki donatori te u zemljama i regijama tijekom ili nakon kriza ili u nestabilnim situacijama.

Među svim finansijskim instrumentima za vanjsko djelovanje EU-a, Odbor Europskog parlamenta za razvoj (DEVE) odgovoran je za preispitivanje njih triju. Odbor DEVE provodi

svoju nadzornu funkciju održavanjem redovitih sastanaka s raznim radnim skupinama u okviru Instrumenta razvojne suradnje, kao i održavanjem strateških i strukturnih dijaloga s Europskom komisijom.

Vanjska politika EU-a dio je naslova IV. „Globalna Europa” višegodišnjeg finansijskog okvira (VFO) za razdoblje 2014. – 2020., koji raspolaže s 66 200 milijuna EUR. Kada je riječ o trima instrumentima za vanjsko financiranje koji su tema ovog izvješća, Instrument za razvojnu suradnju (DCI) ima proračun od 19 700 milijuna EUR, a dio za humanitarnu pomoć raspolaže sredstvima od 6 621 milijun EUR. Najzad, ERF, koji nije unesen u proračun EU-a, no raspolaže s 30 506 milijuna EUR za razdoblje 2014. – 2020. izravno financiranih od država članica, glavni je finansijski instrument politike razvojne suradnje EU-a.

Svrha je ovog izvješća u odnosu na ciljeve politika razvojne suradnje i humanitarne pomoći EU-a doprinijeti preispitivanju ERF-a i DCI-ja, koje je započela Komisija, i ocijeniti njihovu primjerenost, ali i preispitivanju Instrumenta za humanitarnu pomoć. Na temelju analize provedbe ERF-a i DCI-ja u razdoblju od siječnja 2014. do lipnja 2017. u ovom se izvješću iznosi niz preporuka u cilju poboljšanja funkcioniranja tih instrumenata do kraja njihova trajanja 2020., kao i niz prijedloga i preporuka za novi višegodišnji finansijski okvir, koji će Europska komisija predstaviti tijekom sljedećih mjeseci, i o kojemu će Odbor za razvoj u svojstvu suzakonodavca trebati pravovremeno dati svoju političku ocjenu.

Iзвјешће se oslanja na informacije prikupljene na temelju dokumenta Komisije „Iзвјешће о preispitivanju instrumenata za vanjsko financiranje na sredini razdoblja”, dokumenata službi Komisije „Evaluacija Instrumenta za razvojnu suradnju” i „Evaluacija jedanaestog europskog razvojnog fonda”, Akcijskog plana za razdoblje 2008. – 2013. Europskog konsenzusa o humanitarnoj pomoći, komunikacije Komisije „Ususret Svjetskom humanitarnom sastanku: Globalno partnerstvo za principijelno i učinkovito humanitarno djelovanje”, kao i posebnog izvješća Službe za istraživanja Europskog parlamenta o provedbi instrumenta za humanitarnu pomoć. Kao izvor su također iskorištena različita izvješća koja je Europska komisija za svaki od triju instrumenata naručila od vanjskih ocjenjivača. Naposljetku, izvješće je obogaćeno doprinosima različitih nevladinih organizacija sa širokim iskustvom i izravnim saznanjima o prednostima i manama tih triju finansijskih instrumenata.

Posljednjih godina EU prolazi kroz nemirno razdoblje koje su obilježile brojne domaće i međunarodne brojne krize, ponekad uzastopne a često i istovremene. Riječ je o finansijskoj krizi, novim zahtjevima u pogledu sigurnosti, migracijama i izbjeglicama, rastu populizma, međunarodnoj političkoj nesigurnosti, širenju humanitarnih kriza koje su posljedica ljudskog djelovanja ili prirodnih katastrofa i koje su u ovom trenutku dostigle svoj vrhunac, s najvećim brojem interna raseljenih osoba nakon Drugog svjetskog rata.

Međutim, ti izazovi ne bi smjeli podrivati načela i vrijednosti na kojima EU temelji svoja djelovanja u razvojnim i humanitarnim politikama. Naprotiv, EU bi unatoč očekivanim posljedicama Brexita u vidu smanjenja sredstava trebao zadržati i čak povećati svoj doprinos razvojnoj suradnji i humanitarnoj pomoći, ako zaista želi odlučno doprinijeti iskorjenjivanju siromaštva i borbi protiv uzroka velikog dijela migracijskih kretanja, što su ciljevi za čije ispunjenje EU ulaže ogromne napore u svojim vanjskim i unutarnjim djelovanjima. To će biti još potrebnije, barem u bliskoj budućnosti, ne preuzmu li neki vodeći svjetski akteri svoj dio odgovornosti prema razvoju planeta ili, što je još gore, prekrše svoje prethodno preuzete obveze.

Pojava novih problema, bilo humanitarne bilo političke naravi, kao i veća interakcija između unutarnjih i vanjskih izazova EU-a, može dovesti do instrumentalizacije, ili čak podređivanja politika razvojne suradnje i humanitarne pomoći nacionalnim i nadnacionalnim interesima, čija zaštita ne može biti na štetu vrijednosti i ciljeva tih politika koji su proizašli iz Ugovora iz Lisabona, i koji imaju široku potporu europskih građana, o čemu opetovano svjedoče ispitivanja javnog mnijenja.

Miljenjskim razvojnim ciljevima utvrđen je globalni okvir kojim se EU i njegove države članice vode u svojim naporima u borbi protiv siromaštva te u promicanju rodne jednakosti i ekološke održivosti. Novi ciljevi održivog razvoja doneseni u rujnu 2015. korak su u tom smjeru s obzirom na to da se njima šire i produbljuju već postojeći ciljevi te se primjenjuju u zemljama u razvoju kao i u razvijenim zemljama. Da bi se to postiglo, usklađenost politika radi razvoja treba postati pokretač političkog djelovanja EU-a i posredstvom dosljednijih i koordiniranih finansijskih instrumenata osnažiti usklađenost između vanjskih politika ali i između vanjskopolitičkih i unutarnjopolitičkih ciljeva EU-a.

Prema tome, želi li EU ostati svjetski predvodnik, kako po razmjeru finansijskih doprinosa razvojnoj suradnji i humanitarnoj pomoći tako po značaju političkog djelovanja, novim višegodišnjim finansijskim okvirom za razdoblje nakon 2020. moraju se predvidjeti finansijski doprinosi na razini svjetskih izazova s kojima se EU suočava, čime se jamči dosljednost njegovih vanjskih i unutarnjih politika te istovremeno štiti autonomija i jedinstvenost politika razvojne suradnje i humanitarne pomoći u skladu s temeljnim vrijednostima.

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o provedbi Instrumenta za razvojnu suradnju, Instrumenta za humanitarnu pomoć i Europskog razvojnog fonda (2017/2258(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članak 3. stavak 5. i članak 21. Ugovora o Europskoj uniji,
- uzimajući u obzir članke 208., 209., 210., 211. i 214. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir Globalno partnerstvo za učinkovitu razvojnu suradnju usvojeno na Forumu na visokoj razini o učinkovitosti pomoći u Busanu 2011. i obnovljeno tijekom Sastanka na visokoj razini u Nairobi 2016.,
- uzimajući u obzir treću Svjetsku konferenciju UN-a o smanjenju rizika od katastrofa održanu u Sendaiju (Japan) od 14. do 18. ožujka 2015.,
- uzimajući u obzir Rezoluciju UN-a naslovljenu „Promijeniti svijet: Program održivog razvoja do 2030.”, usvojenu na Sastanku na vrhu UN-a o održivom razvoju održanom u New Yorku 25. rujna 2015. te 17 ciljeva održivog razvoja koji su u njoj sadržani,
- uzimajući u obzir Svjetski humanitarni sastanak na vrhu održan u Istanbulu 23. i 24. svibnja 2016. i „veliki dogovor” koji su postigli neki od najvećih donatora i pružatelja humanitarne pomoći,
- uzimajući u obzir Sporazum o partnerstvu između AKP-a i EU-a potpisani 23. lipnja 2000. u Cotonou te revidiran 25. lipnja 2005. i 22. lipnja 2010.¹,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća 2013/755/EU od 25. studenoga 2013. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj uniji²,
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 1257/96 od 20. lipnja 1996. o humanitarnoj pomoći³,
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća br. 1311/2013 od 2. prosinca 2013. kojom se uspostavlja višegodišnji financijski okvir za razdoblje 2014. – 2020.⁴,
- uzimajući u obzir Interni sporazum između predstavnika vlada država članica Europske unije, koji su se sastali u okviru Vijeća, o financiranju potpore Europske unije u okviru višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje od 2014. do 2020., u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između AKP-a i EU-a i o dodjeljivanju financijske pomoći prekomorskim zemljama i područjima na koja se primjenjuje četvrti dio Ugovora o

¹ SL L 317, 15.12.2000., str. 3.

² SL L 344, 19.12.2013., str. 1.

³ SL L 163, 2.7.1996., str. 1.

⁴ SL L 347, 20.12.2013., str. 884.

funkcioniranju Europske unije („Interni sporazum”),

- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) 2015/322 od 2. ožujka 2015. o provedbi 11. europskog razvojnog fonda¹,
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) 2015/323 od 2. ožujka 2015. o financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 11. europski razvojni fond²,
- uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 233/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2014. o uspostavi Instrumenta financiranja za razvojnu suradnju za razdoblje 2014. – 2020.³,
- uzimajući u obzir Europski konsenzus o humanitarnoj pomoći iz 2007.⁴,
- uzimajući u obzir Europski konsenzus o razvoju od 7. lipnja 2017.⁵,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća od 19. lipnja 2017. o suradnji EU-a s civilnim društvom u području vanjskih odnosa,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 22. studenog 2016. o povećanju učinkovitosti razvojne suradnje⁶,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. rujna 2016. pod nazivom „Uzajamni fond EU-a za Afriku implikacije za razvojnu i humanitarnu pomoć”⁷,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 7. lipnja 2016. o izvješću EU-a iz 2015. o usklađenosti politika u interesu razvoja,⁸
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 22. listopada 2013. o lokalnim vlastima i civilnom društvu: Europski angažman za potporu održivom razvoju⁹,
- uzimajući u obzir tematsko izvješće Europskog revizorskog suda br. 18/2014 o sustavima EuropeAid-a za evaluaciju i praćenje usmjereno na rezultate,
- uzimajući u obzir izvješće Komisije upućeno Europskom parlamentu i Vijeću od 15. prosinca 2017. naslovljeno „Izvješće o preispitivanju instrumenata za vanjsko financiranje na sredini razdoblja” (COM(2017)0720), i radne dokumente službi „Evaluacija Instrumenta za razvojnu suradnju” (SWD(2017)0600) i „Evaluacija 11. europskog razvojnog fonda” (SWD(2017)0601),
- uzimajući u obzir vanjsku evaluaciju 11. europskog razvojnog fonda (završno izvješće iz lipnja 2017.), koju je Komisija naručila od tima vanjskih izvođača,

¹ SL L 58, 3.3.2015., str. 1.

² SL L 58, 3.3.2015., str. 17.

³ SL L 77, 15.3.2014., str. 44.

⁴ SL C 25, 30.1.2008., str. 1.

⁵ SL C 210, 30.6.2017., str. 1.

⁶ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0437.

⁷ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0337.

⁸ SL C 86, 6.3..2018., str. 2.

⁹ SL C 208, 10.6.2016, str. 25.

- uzimajući u obzir vanjsku evaluaciju Instrumenta za razvojnu suradnju (završno izvješće iz lipnja 2017.), koju je Komisija naručila od tima vanjskih izvođača,
 - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 14. veljače 2018. o novom, modernom, višegodišnjem finansijskom okviru za Europsku uniju koja učinkovito ostvaruje svoje prioritete nakon 2020. (COM(2018)0098),
 - uzimajući u obzir „Izvješće o dosljednosti u pogledu doprinosa vanjskih evaluacija instrumenata za vanjsko financiranje“ (završno izvješće iz srpnja 2017.), koje je Komisija naručila od tima vanjskih izvođača,
 - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika, kao i članak 1. stavak 1. točku (e) te Prilog III. Odluci Konferencije predsjednika od 12. prosinca 2002. o postupku odobrenja izrade izvješća o vlastitoj inicijativi,
 - uzimajući u obzir izvješće Odbora za razvoj i mišljenje Odbora za proračune (A8-0118/2018),
- A. budući da su se od donošenja instrumenata za vanjsko financiranje, međunarodni politički okvir i politički okvir EU-a znatno promijenili s obzirom na usvajanje ključnih instrumenata kao što su Program održivog razvoja do 2030., Pariški sporazum o klimatskim promjenama, Akcijski plan iz Adis Abebe, Okvir iz Sendaija za smanjenje rizika od katastrofa za razdoblje 2015. – 2030. i Program za čovječanstvo; budući da je EU imao vodeću ulogu u pregovorima o tim instrumentima;
- B. budući da strategiju EU-a o razvojnoj suradnji i humanitarnoj pomoći određuju Ugovor iz Lisabona, Program održivog razvoja i ciljevi održivog razvoja do 2030. te Europski konsenzus o humanitarnoj pomoći, novi Europski konsenzus o razvoju i načela razvojne učinkovitosti iz Busana; budući da je Vijeće osim toga donijelo i Globalnu strategiju za vanjsku i sigurnosnu politiku Europske unije, koja se, među ostalim, bavi razvojnom suradnjom;
- C. budući da je, u skladu s UFEU-om (članak 214.) i Europskim konsenzusom o humanitarnoj pomoći, humanitarnu pomoć potrebno pružiti u skladu s humanitarnim načelima humanosti, neutralnosti, neovisnosti i nepristranosti te u skladu s pristupom koji se temelji na potrebama; budući da humanitarna pomoć ne smije biti alat za upravljanje krizom;
- D. budući da bi razvojna politika trebala dopunjavati vanjsku politiku EU-a i upravljanje migracijama, a istodobno osiguravati da se razvojna sredstva koriste samo u razvojne svrhe i za razvojne ciljeve, a ne za pokrivanje troškova koji se odnose na ostvarenje različitih ciljeva, poput granične kontrole ili politike suzbijanja migracija;
- E. budući da je glavni cilj Instrumenta za razvojnu suradnju (DCI) smanjiti i dugoročno iskorijeniti siromaštvo u zemljama u razvoju koje ne ostvaruju koristi od financiranja u okviru Europskog razvojnog fonda (ERF), Europskog *instrumenta* za susjedstvo (ENI) ili Instrumenta za prepristupnu pomoć (IPA), pružati tematsku potporu organizacijama civilnog društva i lokalnim nadležnim tijelima u partnerskim zemljama te pružiti potporu strateškom partnerstvu između Afrike i EU-a; budući da je DCI glavni geografski instrument u području razvojne suradnje u okviru proračuna EU-a, kojemu je

za razdoblje između 2014. i 2020. dodijeljeno 19,6 milijardi EUR;

- F. budući da je glavni cilj ERF-a smanjenje i, dugoročno, iskorjenjivanje siromaštva u afričkim, karipskim i pacifičkim zemljama (AKP) i postizanje održivog razvoja prekomorskih zemalja i teritorija; budući da je ERF glavni instrument za razvojnu suradnju EU-a te da je za razdoblje između 2014. i 2020. jedanaestom ERF-u dodijeljeno 30,5 milijardi EUR;
- G. budući da je glavni cilj Instrumenta za humanitarnu pomoć (IHP) pružanje potpore, pomoći i zaštite osobama pogođenima prirodnim katastrofama ili katastrofama izazvanim ljudskim djelovanjem i sličnim hitnim situacijama, usmjeravajući se pritom na najranjivije žrtve neovisno o njihovu državljanstvu, vjeri, rodu, dobi, etničkom podrijetlu ili političkom uvjerenju te u skladu sa stvarnim potrebama, međunarodnim humanitarnim načelima te Europskim konsenzusom o humanitarnoj pomoći;
- H. budući da IHP nije ograničen samo na temeljni zadatak spašavanja života, nego uključuje i pomoć osobama pogođenim dugotrajnim krizama, kratkoročne sanacije i obnovu, pripravnost na katastrofe i rješavanje posljedica kretanja stanovništva;
- I. budući da učinkovita razvojna suradnja zahtijeva inovativne pristupe, kojima se donatorima omogućuje da brzo reagiraju na situacije na terenu, da surađuju s lokalnim organizacijama i podupiru lokalna poduzeća i poduzetnike, osobito u najsramašnjim i najnestabilnijim zemljama; budući da se EU-ovim sustavom revizija donatorima mora omogućiti fleksibilnost da mogu preuzimati razumne rizike u takvim projektima, čime se jača sposobnost EU-a da brzo reagira i pruža djelotvornu pomoć;
- J. budući da je EU vodeći svjetski donator razvojne i humanitarne pomoći; budući da pružanjem te pomoći EU predvodi nastojanja za smanjenje siromaštva i promicanje globalnih i europskih interesa i temeljnih vrijednosti;
- K. budući da je na sastanku na vrhu Afričke unije i EU-a održanom 29. i 30. studenoga 2017. u Abidjanu potvrđena želja da se uspostavi istinsko, modernizirano, globalizirano i ambiciozno partnerstvo kojim će se stvoriti političke i ekonomski okolnosti u kojima vlada prava jednakost;
- L. s obzirom na je zabilježen eksponencijalni rast broja sporazuma o razvojnoj suradnji sklopljenih s trećim zemljama, osobito s Kinom, Rusijom, Turskom, Brazilom i Indijom;
- M. budući da ponovno uvođenje i proširenje takozvanog pravila globalnog blokiranja te rezanja sredstava za organizacije koje ženama i djevojčicama pružaju usluge planiranja obitelji te seksualnog i reproduktivnog zdravlja i prava predstavlja razlog za ozbiljnu zabrinutost;
- N. budući da vlade trećih zemalja imaju stvarna očekivanja kad je riječ o brzom djelovanju, učinkovitosti i rješavanju hitne potrebe da se održe čvrsta partnerstva za razvojnu suradnju; budući da u zemljama partnerima treba razviti otvoreno i produktivno gospodarstvo uzimajući u obzir nove okolnosti i nove gospodarske dionike na međunarodnoj sceni;

- O. budući da će Brexit uzrokovati smanjenje proračuna Unije od 12 do 15 % s obzirom na to da Ujedinjena Kraljevina od 2020. više neće u njemu sudjelovati;
- P. budući da je evaluacijama ERF-a i DCI-ja potvrđeno da je uporaba različitih geografskih i tematskih instrumenata na dosljedan način zaista moguća;
- Q. budući da je u ocjeni 11. ERF-a navedeno da „postoji stvarna prijetnja da će ERF biti prisiljen odgovarati na programe kojima ga se udaljuje od njegovog glavnog cilja, a to je smanjenje siromaštva, što je teško pomiriti s temeljnim vrijednostima ERF-a i čime se ugrožava ono što taj instrument dobro radi”, da se „bez obzira na konzultacije, stajališta vlade i organizacija civilnog društva (uz neke istaknute iznimke, kao što je Pacifička regija) rijetko uzimaju u obzir u izborima metoda programiranja” te da je „u programiranju 11. ERF-a zbog toga korišten pristup odozgo prema dolje kako bi se primijenilo načelo koncentracije, ali nauštrb središnjeg načela partnerstva Sporazuma iz Cotonoua”;
- R. budući da je, prema ocjeni 11. ERF-a, do travnja 2017. gotovo 500 milijuna EUR iz pričuve ERF-a isplaćeno u svrhu pružanja potpore operacijama Glavne uprave Europske komisije za humanitarnu pomoć i civilnu zaštitu (ECHO), gotovo 500 milijuna EUR dodijeljeno je u okviru hitne potpore pojedinačnim zemljama, a 1,5 milijardi EUR isplaćeno je Kriznom uzajamnom fondu EU-a za Afriku; budući da ERF također sudjeluje u novom Europskom fondu za održivi razvoj;
- S. budući da je u ocjeni DCI-ja navedeno da je „DCI općenito relevantan i prikladan namjeni, kako u trenutku kada je pokrenut tako i sredinom razdoblja u kojem se primjenjuje. Općenito je usklađen s novim dokumentima politike (npr. s novim Europskim konsenzusom o razvoju i s Programom održivog razvoja do 2030.), iako bi njegov trenutačni format mogao otežati provedbu određenih prioriteta”;
- T. budući da je u trenutku donošenja instrumenata za vanjsko financiranje za razdoblje 2014. – 2020. Parlament dao prednost zasebnom instrumentu za vanjsko financiranje namijenjenom za razvojnu suradnju i pozvao na strogu namjensku upotrebu razvojnih fondova u slučaju da se ERF uvrsti u proračun;
- U. budući da je u pogledu Kriznog uzajamnog fonda EU-a za Afriku u ocjeni ERF-a navedeno da „u usporedbi sa standardnim projektima ERF-a, skraćeno vrijeme za pripremu i odobravanje, neizravno sudjelovanje EU-a u provedbi projekta i činjenica da ovi projekti potječu iz pitanja prioriteta EU-a, a ne predstavljaju odgovor na dugoročne ciljeve država partnera, uzrokuju zabrinutost u pogledu vjerojatne djelotvornosti i održivosti kriznih uzajamnih fondova EU-a za Afriku te u pogledu sposobnosti EU-a da pažljivo nadzire njihovu provedbu”;
- V. budući da je finansijski tok iz Unije prema zemljama primateljicama finansijskih instrumenata za razvoj manji od privatnih novčanih doznaka osoba iz dijaspore iz tih istih zemalja koje žive u Europi;
- W. budući da, unatoč činjenici da je godinama primao milijarde eura od ERF-a i da je Komisija izrazila ozbiljnu zabrinutost o njegovu finansijskom upravljanju, Instrument mirovne pomoći za Afriku nije bio obuhvaćen ocjenjivanjem ERF-a; budući da Instrument mirovne pomoći za Afriku nije ocijenjen još od 2011.;

- X. budući da je, prema njihovim evaluacijama i prema izvješću Komisije na sredini razdoblja o instrumentima za vanjsko financiranje, teško mjeriti ukupnu djelotvornost DCI-ja i ERF-a i dugoročni učinak u pogledu ispunjenja njihovih ciljeva zbog ozbiljnih ograničenja u definiranju prikladnih sustava ocjenjivanja i nadzora, u procjeni uloge vanjskih čimbenika te zbog različitosti obuhvaćenih zemalja i tema; budući da se, kako tvrde ocjenjivači, spajanjem sredstava mobiliziraju dodatna sredstva u samo 50 % slučajeva;
- Y. budući da se Parlament suočava s vrlo kratkim rokovima za nadzor nacrta provedbenih mjera; budući da rokovima nisu na primjeren način uzete u obzir značajke parlamentarnih aktivnosti; budući da je tome ponekad pridodata činjenica da se Parlamentu upućuju nacrti provedbenih mjera nakon roka ili prije razdoblja stanki, čime je dodatno ograničena njegova sposobnost za primjerenom izvršavanje svoje ovlasti nadzora;
- Z. budući da je EU prepoznao važnost partnerstava s organizacijama civilnog društva (OCD-i) u vanjskim odnosima; budući da to uključuje sudjelovanje OCD-ova u izradi programa i provedbi instrumenata za vanjsko financiranje;

Činjenice i zaključci preispitivanja provedbe DCI-ja, ERF-a i IHP-a na sredini razdoblja

Opća razmatranja

1. izražava zadovoljstvo što evaluacije provedbe DCI-ja, ERF-a i IHP-a pokazuju da su ciljevi tih instrumenata uvelike odgovarali političkim prioritetima u trenutku njihova stvaranja te da su uglavnom svrsishodni i usklađeni s vrijednostima i težnjama ciljeva održivog razvoja; napominje da godišnji deficit financiranja radi ostvarivanja ciljeva održivog razvoja iznosi 200 milijardi USD;
2. napominje da neke zemlje u kojima se provode zemljopisni programi ERF-a i DCI-ja proteklih deset godina bilježe napredak u smanjenju siromaštva te napredak u ljudskom i gospodarskom razvoju, dok je u drugima situacija i dalje kritična;
3. sa zadovoljstvom primjećuje da su prioriteti DCI-ja i ERF-a usklađeni sa svrhom i vrijednostima ciljeva održivog razvoja zahvaljujući ključnoj ulozi koju je EU imao u njihovu donošenju te da je ta činjenica uvelike omogućila i olakšala ocjenjivanje tih instrumenata sredinom razdoblja;
4. napominje da su DCI i ERF u prvim godinama provedbe omogućili EU-u da odgovori na nove krize i potrebe zahvaljujući širokom rasponu namjene tih instrumenata; međutim, napominje da su porast broja kriza i pojava novih političkih prioriteta stavili finansijski pritisak na DCI, ERF i IHP, rastegnuli te instrumente do krajnjih granica pa je stoga odlučeno da se uspostave novi *ad hoc* mehanizmi kao što su uzajamni fondovi, a za te se mehanizme smatra da imaju ozbiljne probleme u pogledu transparentnosti i demokratske odgovornosti te da su nepovezani s razvojnim ciljevima; podsjeća na nedavno pokrenuti Europski fond za održivi razvoj, koji je osnovan kako bi se osigurao dodatni učinak finansijske poluge;
5. zadovoljan je povećanom unutarnjom dosljednošću u okviru DCI-ja i ERF-a, što je uvelike posljedica visokokvalitetnih procjena, usklađenih procesa donošenja odluka i

sektorske koncentracije;

6. primjećuje da postoje slučajevi kada je proračunska potpora i dalje predmetom kritika u pogledu korisnosti i učinkovitosti iako takav oblik potpore odgovara modernom shvaćanju suradnje i u cijelosti je u skladu s logikom pravih partnerstava za razvoj, omogućuje partnerskim zemljama da preuzmu odgovornost te pruža više fleksibilnosti i učinkovitosti; stoga poziva na jačanje političkog i institucionalnog partnerstva koje pogoduje odobravanju proračunskih potpora, uz ustrajanje na ekonomski uspješnom upravljanju i poštovanju demokratskih vrijednosti; ističe da se politika razvojne suradnje mora provoditi tako da se vodi računa o željama zemalja i stanovništva kojima je potrebna, čime se jamči njihovo sudjelovanje u donošenju odluka te njihovo preuzimanje odgovornosti za transparentnu i učinkovitu primjenu;
7. bilježi činjenicu da su brojne zemlje postale zemlje s višim srednjim dohotkom, što je dovelo do toga da su uspješno okončale svoju bilateralnu suradnju u okviru DCI-ja ili su primile manja bespovratna sredstva za bilateralnu suradnju u okviru ERF-a jer razvojna pomoć zajedno s uspješnim nacionalnim politikama može donijeti pozitivne rezultate; podsjeća da su siromaštvo i razvoj višedimenzionalni i da BDP ne može biti jedini pokazatelj razvoja; također primjećuje da, s obzirom na to da većina najsistemašnjih na svijetu živi u zemljama sa srednje visokim dohotkom u kojima su i dalje prisutne nejednakosti, naglo povlačenje potpora za zemlje sa srednje visokim dohotkom može ugroziti postizanje ciljeva održivog razvoja; stoga naglašava da je tim zemljama i dalje potrebno pružati potporu u toj osjetljivoj fazi na njihovom putu prema ostvarenju većeg razvoja;
8. ističe da je potrebno zajamčiti da se razvojna potpora koristi u skladu s njezinom izvornom svrhom, uzimajući pritom u obzir načela djelotvornosti potpore i razvoja; ponavlja da razvojna suradnja EU-a treba biti usklađena s planovima i potrebama partnerskih zemalja;
9. naglašava da ni pod kojim okolnostima kratkoročni domaći interesi EU-a (sigurnosni ili migracijski) ne smiju rukovoditi njegov program razvoja te da načela učinkovitosti pomoći i razvoja treba u potpunosti poštovati te ih primjenjivati na sve oblike razvojne suradnje;
10. prima na znanje zaključke Komisije o tome da je usklađenost instrumenata moguće ojačati racionalizacijom; ističe da nijedna evaluacija ne upućuje na takav zaključak;
11. zabrinut je zbog zaključaka ocjenjivača o pomanjkanju sustava nadzora i ocjenjivanja, što otežava mjerjenje rezultata; s druge strane, ističe brojne pozitivne zaključke koji se tiču razvojne politike EU-a u revizijama Europskog revizorskog suda; podsjeća na primjedbe Europskog revizorskog suda u tematskom izvješću br. 18/2014 o sustavima EuropeAid-a za evaluaciju i kontrolu koji su usmjereni na postizanje rezultata; poziva Komisiju da iskoristi ovu priliku kako bi dodatno poboljšala svoj okvirni sustav rezultata u skladu s preporukama Revizorskog suda;
12. iznenađuje ga nepodudarnost između rezultata evaluacije i zaključaka koje je donijela Komisija u svom pregledu sredinom razdoblja; izražava žaljenje što se zaključci Komisije uopće ne bave ozbiljnim problemima instrumenata kao što su manjak partnerstva te rizik od toga da se izgubi usredotočenost na smanjivanje siromaštva

unatoč tome što je to ključni element evaluacije;

13. izražava zabrinutost zbog toga što dostupnih podataka nema ili su ograničeni; bilježi da, s obzirom na nepostojanje sustava nadzora i ocjenjivanja koji nije ograničen samo na milenijske ciljeve razvoja i ciljeve održivog razvoja, nije moguće točno mjeriti promjene, primjerice u pogledu fleksibilnosti instrumenta ili razine dosljednosti u odnosu na druge instrumente;
14. osim toga, primjećuje da nedostatak poglavlja o financiranju izričito posvećenog poticanju političke debate s posebnim osvrtom na potporu političkim strankama, ne pridonosi postizanju ciljeva održivog razvoja;
15. poziva na poboljšanje izvješćivanja automatskom izradom statistike i pokazatelja;
16. žali što Komisija nije iskoristila pregled sredinom razdoblja da prilagodi svoje politike zahtjevima koje sadrži novi Europski konsenzus o razvoju za pružanje potpore uzgoju malih razmjera i održivom poljoprivredno-ekološkom uzgoju; primjećuje da, naprotiv, predložene mjere sadrže još veće potpore uzgoju velikih razmjera i poljoprivrednim poduzećima;

Instrument za razvojnu suradnju (DCI)

17. ističe da značaj DCI-ja prvenstveno leži u njegovoj fleksibilnosti u reagiranju na nepredviđene događaje s obzirom na to da postoji mogućnost odabira metoda programiranja i provedbe te preraspodjele sredstava unutar i između instrumenata i uporabe pričuvnih sredstava; naglašava da je fleksibilnost višegodišnjeg programiranja također omogućila prilagodbu dužine razdoblja programiranja stanju na terenu, brzu preraspodjelu financiranja u slučaju značajnih promjena i primjenu posebnih mjera;
18. pozdravlja činjenicu da je u evaluacijama istaknuta strateška važnost tematskog programa DCI-ja, a posebno njegova sposobnost da promiće globalna djelovanja u pogledu javnih dobara;
19. prima na znanje pojednostavljenje, usklađivanje i širi raspon provedbenih modaliteta uvedenih u Uredbi (EU) 236/2014 o zajedničkim pravilima za provedbu instrumenata za vanjsko financiranje, što je dovelo do veće učinkovitosti DCI-ja; ističe da Uredba (EU) 233/2014 kojom se uspostavlja DCI¹ ne sadrži pojedinosti o sustavu nadzora i ocjenjivanja za mjerjenje učinkovitosti tog instrumenta; izrazito je zabrinut zbog toga što se postupci provedbe, pri čemu neki od njih proizlaze iz Finansijske uredbe, još uvijek smatraju dugotrajnim i složenim, što diskreditira EU i jača privlačnost pristupa koje provode neke zemlje, a koji se znatno manje oslanjaju na formalnosti i uvjete; u tom smislu podsjeća da neki postupci potječu iz Finansijske uredbe, a ne iz instrumenata za vanjsko financiranje, dok se drugi zahtjevi temelje na primjeni temeljnih načela razvojne suradnje, kao što su partnerstvo i preuzimanje odgovornosti;
20. primjećuje da radni dokumenti službi Europske komisije ukazuju na relativno nisku razinu isplaćenih iznosa u odnosu na namijenjene iznose; ističe da je u kontekstu „konkurentnosti“ razvojne pomoći riječ o velikom problemu; stoga poziva na bolju

¹ SL L 77, 15.3.2014., str. 44.

komunikaciju o mogućnostima financiranja kako bi partneri EU-a bili informirani; poziva na osposobljavanje lokalnih dionika, uključujući zaposlenike javne službe, za izradu europske dokumentacije kako bi što bolje ispunjavali kriterije i time povećali vjerojatnost da njihovi projekti budu odabrani; napominje da bi takva obuka također mogla rezultirati boljom kvalitetom odaziva na pozive na prijavu projekata drugih međunarodnih organizacija;

21. zabrinut je zbog toga što evaluacija DCI-ja sredinom razdoblja ukazuje na rizik od toga da se protumači da postoji nedostatak usklađenosti sa zahtjevom da se iz DCI-ja dodijeli najmanje 20 % pomoći osnovnim socijalnim uslugama kao što su zdravstvene usluge te srednjoškolskom obrazovanju i drugim društvenim djelatnostima, onda kada su te potrebe nužne za razvoj tih zemalja; također je zabrinut zbog neprikladnosti potpore nacionalnim zdravstvenim sustavima, kao i zbog nepostojanja dostatnih podataka o rezultatima postignutim u vezi s financiranjem obrazovanja; ponovo ističe obvezu potvrđenu u novom Europskom konsenzusu o razvoju, da se barem 20 % službene razvojne pomoći EU-a dodijeli za socijalnu uključenost i ljudski razvoj;
22. izražava zadovoljstvo s ciljevima i rezultatima tematskog programa za organizacije civilnog društva i lokalne vlasti te poziva da se u budućim instrumentima on zadrži; međutim, ozbiljno je zabrinut zbog sve manjeg prostora za organizacije civilnog društva i lokalne vlasti u fazama izrade i provedbe programa, te poziva na jačanje uloge tih tijela, uključujući njihovu funkciju pružatelja usluga, kao i na prilagođenje modalitete suradnje i povećani strateški pristup; ističe da se razvoj tih zemalja može u potpunosti ostvariti samo putem suradnje s legitimnim lokalnim tijelima;
23. potiče Komisiju na provođenje politika za uključivanje afričke dijaspore kao ključnog dionika razvoja;

Europski razvojni fond (ERF)

24. napominje da je ERF imao važnu ulogu u iskorjenjivanju siromaštva i postizanju ciljeva održivog razvoja; međutim, napominje da su dokazi o napretku slabiji na regionalnoj razini i da ERF nije dosljedno ostvario čvrstu povezanost i sukladnost svojih nacionalnih i regionalnih programa suradnje te programa suradnje unutar AKP-a;
25. izražava žaljenje zbog toga što preispitivanjem na sredini razdoblja nije obuhvaćen Instrument mirovne pomoći za Afriku, koji već godinama nije prikladno ocijenjen; smatra da je, u vremenima kada je naglasak politike sve više usmjeren na poveznicu između sigurnosti i razvoja, ključno donošenje politika koje se temelje na dokazima;
26. pozdravlja činjenicu da se pokazalo da je u vrlo promjenjivom okruženju ERF svrshodan zahvaljujući kraćem ciklusu planiranja, pojednostavnjenim postupcima i poboljšanom upravljanju proračunom; međutim, napominje da još uvijek nije potpuno prilagođen promijenjenom kontekstu i da su postupci i dalje donekle kruti i složeni;
27. napominje da vrlo različite potrebe i priroda skupine zemalja AKP-a i prekomorskih zemalja i područja obuhvaćenih ERF-om dovode u pitanje univerzalni pristup koji karakterizira odabir postupaka i modaliteta te, u konačnici, teritorijalno područje primjene ERF-a; podsjeća na potrebu za novim i stvarnim partnerstvom među jednakima, u kojem je glavni naglasak usmjeren na ljudska prava;

28. napominje da se ERF suočio s pritiskom radi rješavanja sve većeg broja političkih zahtjeva, naročito u području sigurnosti i migracija, koji se teško usklađuju s temeljnim vrijednostima i načelima politike razvoja i suradnje EU-a, osobito u pogledu iskorjenjivanja siromaštva;

Instrument za humanitarnu pomoć (IHP)

29. zadovoljan je što je IHP ostvario cilj pružanja potpore u kriznim situacijama na temelju potpunog poštovanja međunarodnog javnog prava, istodobno osiguravajući da se humanitarna pomoć ne instrumentalizira i da se poštuju načela čovječnosti, nepristranosti, neutralnosti i neovisnosti;
30. napominje da se broj humanitarnih kriza i katastrofa kojima se IHP bavi znatno povećao posljednjih nekoliko godina, što je dovelo do pune iskorištenosti pričuve za pomoć u nuždi te stvorilo potrebu da se upotrijebe dodatna sredstva te napominje da se ta situacija vjerojatno neće ni kratkoročno ni srednjoročno poboljšati s obzirom na sve veći broj kriznih situacija kojima su pogodenji brojni dijelovi svijeta; napominje da to upućuje na potrebu za znatnim povećanjem pričuve za pomoć u nuždi i brže i fleksibilnije upotrebe svih raspoloživih sredstava;
31. smatra da IHP i dalje treba prvenstveno biti usmjeren na građane i lokalne zajednice te da je u svakom slučaju potrebno imati fleksibilan, usklađen pristup koji je prilagođen okolnostima i kojim se uzimaju u obzir stajališta lokalnih vlasti i nadležnih tijela, lokalnih zajednica, vjerskih organizacija koje se bave razvojem i aktera civilnog društva; ističe da mnoge od tih organizacija, uključujući organizacije dijaspore u Europi, vrijedno rade na nekoliko ključnih područja i mogu doprinijeti humanitarnoj pomoći;
32. podsjeća da je prema podacima Svjetske zdravstvene organizacije nesiguran pobačaj jedan od pet glavnih uzroka smrtnosti majki; podsjeća na međunarodno proglašenu pravnu osnovu za pravo na seksualno i reproduktivno zdravlje i prava žrtava seksualnog nasilja i osoba u sukobima;

Preporuke za preostalo razdoblje provedbe

33. ističe da bi se DCI, ERF i IHP trebali upotrebljavati u svjetlu novog međunarodnog i europskog političkog okvira, što među ostalim podrazumijeva Program održivog razvoja do 2030., Pariški sporazum o klimatskim promjenama, Akcijski plan iz Adis Abebe i Program za čovječanstvo;
34. podsjeća da se ciljevi održivog razvoja moraju ostvariti diljem svijeta putem zajedničkih napora i partnerstva svih međunarodnih aktera, uključujući pritom nacije u razvoju i razvijene nacije, kao i međunarodne organizacije; ističe da, na razini EU-a, to zahtijeva da se unutarnje i vanjske politike osmišljavaju i provode zajednički, dosljedno i koordinirano, u skladu s načelima usklađenosti politika radi razvoja; smatra da, zbog međusobne povezanosti unutarnjih i vanjskih politika EU-a, usklađenost politika radi razvoja mora biti glavni čimbenik u utvrđivanju i provedbi instrumenata za vanjsko financiranje te u donošenju ostalih politika i instrumenata EU-a; smatra, međutim, da treba dodatno poboljšati ukupnu usklađenost instrumenata, posebno poboljšanjem usklađenosti i koordinacije među geografskim i tematskim programima i postizanjem

veće usklađenosti i komplementarnosti s drugim politikama EU-a;

35. zabrinut je zbog činjenice da se zemlje s višim srednjim dohotkom koje su uspješno okončale svoje sudjelovanje u instrumentima ERF i DCI mogu suočiti s manjkom finansijskih sredstava koji ih stavlja u ugrožen položaj; poziva Komisiju da promisli o posljedicama, razmotri mјere za sprečavanje negativnih učinaka i olakša pristup zemljama s višim srednjim dohotkom instrumentima za vanjsko financiranje prilagođenim njihovim potrebama, posebno s ciljem ulaganja dodatnih npora za poboljšanje dobrog upravljanja i borbe protiv korupcije, poreznih prijevara i nekažnjavanja, poštovanja vladavine prava i održavanja slobodnih i pravednih izbora, osiguravanja jednakog pristupa pravosuđu i rješavanja institucijskih manjkavosti; prima na znanje rad programa za socijalnu koheziju u Latinskoj Americi (EUROsociAL) u tom području; međutim, ističe potrebu za davanjem prioriteta dodjeli bespovratnih sredstava najmanje razvijenim zemljama, koje su sklone nestabilnosti, suočene su sa značajnim strukturnim preprekama održivom razvoju, a time i uvelike ovise o međunarodnom javnom financiranju;
36. smatra da bi se instrumentima za vanjsko financiranje trebalo nastaviti izravno podupirati organizacije civilnog društva EU-a, lokalne organizacije civilnog društva, lokalne i regionalne vlasti i lokalna nadležna tijela u partnerskim zemljama i njihova partnerstva s europskim lokalnim i regionalnim vlastima te sustavno omogućivati njihovo aktivno sudjelovanje u dijalozima s više dionika o politikama EU-a i o svim postupcima izrade programa u okviru svih instrumenata; nadalje, smatra da bi EU trebao promicati ulogu organizacija civilnog društva kao kontrolnih tijela unutar EU-a i izvan njega, kao i reforme u svrhu decentralizacije u partnerskim zemljama; u tom kontekstu pozdravlja namjeru Komisije da produbi i konsolidira trenutačno djelovanje u svrhu stvaranja partnerstava i dijaloga s civilnim društvom koje radi na razvoju te da ojača sudjelovanje u dijalogu i angažman mreža organizacija civilnog društva u donošenju politika i u postupcima EU-a; podsjeća da bi EU trebao podupirati demokratsku konsolidaciju utvrđivanjem mehanizama kojima će se podupirati aktivnosti organizacija u trećim zemljama kako bi se pridonijelo stabilizaciji i poboljšanju institucionalnih standarda za upravljanje javnim dobrima;
37. potvrđuje svoju odlučnost da prati ispunjavanje obvezu EU-a u pogledu pružanja stalne potpore ljudskom razvoju kako bi se poboljšali ljudski životi u skladu s ciljevima održivog razvoja; podsjeća da, u slučaju DCI-ja, to dovodi do potrebe za dodjelom najmanje 20 % pomoći osnovnim socijalnim uslugama, uz naglasak na zdravstvenoj skrbi i obrazovanju, te srednjoškolskom obrazovanju; stoga je zabrinut da, u okolnostima u kojima postoje sumnje u postizanje cilja od 20 % ljudskog razvoja, Komisija prebacuje sredstva iz ljudskog razvoja u ulaganja;
38. poziva na strogu primjenu preduvjeta kojima se dopušta učinkovita primjena proračunske potpore te na sustavnije praćenje tog modaliteta pružanja pomoći u partnerskim zemljama u svrhu poboljšanja odgovornosti, transparentnosti, učinkovitosti pomoći i usklađivanja proračunske potpore s njegovim ciljevima;
39. upozorava na opasnost od zlouporabe uzajamnih fondova, čime se dovodi u opasnost jedinstvenost europske politike razvojne suradnje; ustraže u tome da bi ih se trebalo koristiti samo u slučaju da je zajamčena njihova dodana vrijednost u odnosu na druge

načine pružanja pomoći, posebno u izvanrednim situacijama, i da njihova upotreba treba uvijek biti potpuno u skladu s načelima učinkovitosti pomoći i glavnim ciljem razvojne politike, a to je iskorjenjivanje siromaštva; zabrinut je zbog činjenice da su doprinosi država članica i ostalih donatora uzajamnim fondovima ispod očekivanja, što ima negativne posljedice za njihovu učinkovitost; podsjeća na potrebu za parlamentarnim nadzorom nad tim sredstvima; ozbiljno je zabrinut zbog rezultata evaluacije ERF-a u pogledu učinkovitosti Kriznog uzajamnog fonda EU-a za Afriku;

40. podsjeća na to da bi Komisija trebala zajamčiti transparentnost pri korištenju uzajamnih fondova pružanjem, među ostalim, redovitim informacijama Parlamentu te njegovim odgovarajućim sudjelovanjem u relevantnim strukturama upravljanja, u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom EU-a; nadalje, podsjeća da se pri korištenju uzajamnim fondovima mora primjenjivati cijeli niz načela razvojne učinkovitosti i da bi trebali biti dosljedni s dugoročnim razvojnim prioritetima, načelima i vrijednostima, nacionalnim strategijama i strategijama EU-a i ostalim relevantnim instrumentima i programima te da se svake dvije godine treba objaviti izvješće o nadzoru u kojem se ocjenjuje ta usklađenost; u tu svrhu podsjeća da se Kriznim uzajamnim fondom EU-a za Afriku nastoji iskorijeniti temeljne uzroke migracija promicanjem otpornosti, gospodarskih prilika, jednakih prilika, sigurnosti i razvoja;
41. podsjeća da je proračun EU-a za vanjsko djelovanje bio stalno mobiliziran i povećavan te da je iscrpljivao sva dostupna nedodijeljena sredstva kako bi se riješile krize kojih je sve više; smatra da u tom kontekstu višestrukih kriza i neizvjesnosti instrumenti za vanjsko financiranje moraju imati dovoljno fleksibilnosti da se brzo prilagode promjenama u prioritetima i nepredviđenim događajima te da brzo ostvaruju rezultate na terenu; u tu svrhu preporučuje pametno korištenje pričuve instrumenata za vanjsko financiranje ili neiskorištenih sredstava, veću fleksibilnost u višegodišnjem programiranju, odgovarajući spoj modaliteta financiranja i veće pojednostavljenje na razini provedbe; naglašava, međutim, da se veća fleksibilnost ne bi trebala postizati na štetu učinkovitosti i predvidljivosti pomoći, dugoročnih geografskih i tematskih prioriteta, ili obveze da se poštuju reforme u partnerskim zemljama;
42. poziva Komisiju da Instrument za humanitarnu pomoć koristi na način kojim se poštuju humanitarna načela i obveze utvrđene u „velikom dogovoru” na svjetskom sastanku na vrhu o humanitarnoj pomoći i zaključci Europskog revizorskog suda u tematskom izvješću br. 15/2016¹; u prvom redu poziva Komisiju da poveća transparentnost u postupku strateške izrade programa te odabira programa koji će se financirati, obrati pozornost na isplativost mjera, a da time ne ugrozi ciljeve humanitarne pomoći i spremnost da se pomogne najranjivijima, zadržavajući sposobnost održavanja humanitarnog imperativa obuhvaćanjem najranjivijih skupina i djelovanjem na mjestima na kojima postoje najhitnije potrebe, poboljša praćenje tijekom provedbe, dodijeli više sredstava za nacionalne i lokalne pružatelje pomoći, smanji birokraciju uz pomoć usklađenih zahtjeva o izvješćivanju te osigura strategije, programiranje i financiranje na višegodišnjoj osnovi, čime bi se zajamčila veća predvidljivost, fleksibilnost, brzina i kontinuitet u pružanju humanitarne pomoći;
43. ustraje na tome da se humanitarna pomoć i dalje treba dodjeljivati skupinama

¹ Europski revizorski sud, tematsko izvješće br. 15/2016 „Je li Komisija djelotvorno upravljala humanitarnom pomoći stanovništvu područja pogodjenih sukobima u regiji afričkih Velikih jezera?” od 4. srpnja 2016.

stanovništva u kriznim područjima i da humanitarni akteri trebaju imati sloboden pristup žrtvama u područjima sukoba i u nestabilnim zemljama, kako bi im se omogućilo da obavljaju svoj posao;

44. poziva Komisiju da osigura da se putem IHP-a, osim hitnih odgovora na humanitarne krize, zajedno i na temelju komplementarnosti s DCI-jem i ERF-om te u kontekstu povezanosti humanitarnog i razvojnog aspekta, također izgrađuje otpornost na buduće šokove promicanjem strategija i struktura ranog upozoravanja i sprječavanja te osigura dugoročna, održiva razvojna korist u skladu s potrebom za povezivanjem pomoći, obnove i razvoja, i zadrži usredotočenost na zaboravljenim krizama, u potpunosti u skladu s načelom „ne zanemarimo nikoga“;
45. podsjeća da je potrebno poboljšati komplementarnost između razvojnih instrumenata i IHP-a, osobito u kontekstu povezanosti humanitarnog i razvojnog aspekta, novog strateškog pristupa otpornosti i posvećenosti EU-a smanjenju rizika od katastrofa i pripravnosti na katastrofe, bez ugrožavanja njihovih ciljeva i mandata;
46. podsjeća da razvoj nadopunjuje humanitarnu pomoć s ciljem sprečavanja šokova i kriza;
47. poziva na priznavanje specifičnosti humanitarne pomoći u okviru proračuna EU-a, što podrazumijeva da je potrebno osigurati pričuvu za pomoć u nuždi kao fleksibilni instrument za odgovor na nove krize s dostatnim sredstvima;
48. smatra da bi delegacije EU-a trebale više sudjelovati u odabiru programa razvojne suradnje u okviru različitih instrumenata za vanjsko financiranje kojima upravljaju; smatra da bi se time također omogućilo poboljšanje komplementarnosti i sinergija te povećala uskladenost s potrebama i preuzimanje odgovornosti partnerskih zemalja;
49. naglašava potrebu za odgovarajućim osobljem kako u sjedištu Europske službe za vanjsko djelovanje tako i u delegacijama EU-a, u smislu broja i u smislu stručnoga znanja o razvojnoj i humanitarnoj pomoći;
50. nezadovoljan je vrlo kratkim rokom predviđenim za nadzor Parlamenta nad nacrtima provedbenih mjera u okviru DCI-ja; potiče Komisiju da izmijeni Poslovnik Odbora DCI-ja i Odbora za humanitarnu pomoć do prosinca 2018. kako bi Parlament i Vijeće imali još vremena za prikladno izvršavanje svojih ovlasti nadzora;
51. potiče Komisiju i ESVD da povećaju i poboljšaju koordinaciju donatora zajedničkim programiranjem i zajedničkom provedbom s drugim državama članicama i donatorima, u skladu s nacionalnim razvojnim programima partnerskih zemalja, uz vodstvo i koordinaciju delegacija EU-a;
52. poziva Parlament na povećani politički nadzor nad programskim dokumentima 11. ERF-a u svrhu jačanja transparentnosti i odgovornosti;

Preporuke za strukturu DCI-ja i ERF-a nakon 2020. te za buduću primjenu IHP-a

53. ponovno ističe neovisnost razvojnih i humanitarnih politika EU-a, koje se temelje na posebnim pravnim osnovama prepoznatima u Ugovorima te se njima utvrđuju vrijednosti i ciljevi koji su posebni i ne bi smjeli biti podređeni geopolitičkoj strategiji

EU-a i koji bi uvijek trebali biti usklađeni s načelima učinkovitosti razvoja i, u slučaju humanitarne pomoći, s načelima čovječnosti, nepristranosti, neutralnosti i neovisnosti;

54. naglašava apsolutnu nužnost održavanja zasebnih razvojnih instrumenata te instrumenata za humanitarnu pomoć instrumenata potpore uz poštovanje ključnih načela razvoja, uzimajući u obzir nalaze evaluacije ERF-a i DCI-ja u vezi s nedostatkom partnerstva i prijetnjom središnjem cilju smanjenja siromaštva unutar novog okvira promjenjivih političkih prioriteta;
55. podsjeća da ERF, DCI i IHP odlikuje pozitivno izvršenje proračuna te da su oni ključni za pokazivanje međunarodne solidarnosti, uz istovremeni doprinos vjerodostojnosti EU-a na globalnoj razini; smatra da bi se, bez obzira na moguće strukturne promjene ili spajanja u vezi s tim instrumentima, uključujući moguće uvrštanje ERF-a u proračun, ukupna odobrena sredstva za sljedeći VFO trebala povećati, dok se kriteriji za službenu razvojnu pomoć ne bi trebali ublažiti te da bi buduća struktura instrumenata za vanjsko financiranje trebala obuhvaćati transparentnije uključivanje uzajamnih fondova i sredstava vođeno ključnim načelima demokratske odgovornosti i razvojne učinkovitosti, kao i mogući nastavak vanjskog plana ulaganja, ako se evaluacijom toga plana dokaže njegova razvojna dodatnost te utjecaj na ljudska prava, društvo i okoliš;
56. poziva Vijeće, Komisiju i Europsku investicijsku banku da sklope međuinstitucijski sporazum s Parlamentom o transparentnosti, odgovornosti i parlamentarnom nadzoru na temelju načela politike utvrđenih u novom Europskom konsenzusu o razvoju, s obzirom na promjenu u načinima pružanja pomoći od izravnih bespovratnih sredstava prema uzajamnim fondovima i mješovitom financiranju, uključujući Europski fond za održivi razvoj;
57. ističe pozitivan dojam koji međunarodna zajednica ima o EU-u kao globalnom akteru suradnje, ali da bi taj dojam mogao biti ugrožen zbog administrativnih teškoća i sporosti; smatra da se time doprinosi mekoj moći EU-a u međunarodnim odnosima, što iziskuje snažnu i autonomnu razvojnu politiku nakon 2020. s diferenciranim razvojnim instrumentima;
58. ističe da bi smanjenje i dugoročno iskorjenjivanje siromaštva, kao i provedba ciljeva održivog razvoja, Pariškog sporazuma i zaštita svjetskih javnih dobara trebali biti glavni ciljevi razvojne politike EU-a i njezinih razvojnih instrumenata, uz posebnu pozornost na one koji su najviše izloženi riziku;
59. ističe da struktura DCI-ja i ERF-a nakon 2020. i provedba IHP-a moraju biti usklađeni s međunarodnim obvezama EU-a, uključujući Program do 2030. i njegove ciljeve održivog razvoja, Pariški sporazum i okvir politike EU-a, koji obuhvaća Europski konsenzus o razvoju, novu Globalnu strategiju EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku i Europski konsenzus o humanitarnoj pomoći;
60. smatra da u strukturi novih instrumenata za vanjsko financiranje treba uzeti u obzir dokazano dobro funkcioniranje trenutačnih instrumenata za vanjsko financiranje, prihvatljivost službene razvojne pomoći i potrebu za ispunjenjem ciljeva održivog razvoja;
61. smatra da Program održivog razvoja do 2030. i globalna dimenzija brojnih ciljeva

održivog razvoja zahtijevaju novi politički pristup u kojemu svi politički akteri, iz zemalja u razvoju i razvijenih zemalja, moraju nastojati doprinijeti postizanju ciljeva održivog razvoja putem dosljednih, koordiniranih unutarnjih i vanjskih politika, i smatra da će u tom pogledu ključnu važnost imati novi instrumenti vanjskog financiranja nakon 2020. i Europski konsenzus o razvoju;

62. uvjeren je u važnost promicanja pristupa razvoju koji se temelji na ljudskim pravima i načelima, promičući na taj način demokratska načela, temeljne vrijednosti i ljudska prava diljem svijeta; poziva Komisiju i ESVD da primjereno kombiniraju pomoć u okviru instrumenata za vanjsko financiranje i političkog dijaloga, bilateralno i u okviru regionalnih i globalnih organizacija, i da promiču ta načela, vrijednosti i prava;
63. smatra da je ključno horizontalno i međusektorsko uvrštenje zaštite okoliša i mogućnosti koje se pružaju u okviru politike o okolišu u sve razvojne politike; žali zbog nedovoljnog napretka u pogledu promicanja načela demokracije, ljudskih prava i ravnopravnosti spolova; poziva, nadalje, da se obveze iz Pariškog sporazuma uzmu u potpunosti u obzir pri donošenju budućih instrumenata i programa, uz odgovarajući postupak praćenja; smatra da bi sve veću važnost u okviru razvojne suradnje trebalo pridavati borbi protiv klimatskih promjena;
64. smatra da je provedba vježbe „stečena iskustva” nužna kako bi se utvrdila pomanjkanja te poboljšala koordinacija instrumenata EU-a za vanjsko financiranje s instrumentima za financiranje drugih međunarodnih institucija radi stvaranja sinergija i ostvarenja što većeg učinka instrumenata financiranja u zemljama u razvoju;
65. smatra da je u budućoj strukturi instrumenata za vanjsko financiranje nakon 2020. potrebno povećati trenutačne razine službene razvojne pomoći EU-a i postaviti jasne rokove kako bi EU mogao ispuniti svoju kolektivnu obvezu ulaganja 0,7 % bruto nacionalnog dohotka (BND) u službenu razvojnu pomoć i dodjele 0,2 % službene razvojne pomoći/BND-a najmanje razvijenim zemljama; u tom kontekstu pozdravlja nedavnu komunikaciju Komisije o novom višegodišnjem finansijskom okviru; podsjeća države članice da moraju poštovati obvezu dodjeljivanja 0,7 % BND-a za službenu razvojnu pomoć; podsjeća na potrebu provedbe preporuka Odbora za razvojnu pomoć Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj o postizanju prosječnog elementa bespovratnih sredstava od 86 % ukupne službene razvojne pomoći;
66. smatra da bi se, ne dovodeći u pitanje povećanu fleksibilnost i/ili pričuve, u novoj strukturi instrumenata za vanjsko financiranje nakon 2020. trebala zadržati mogućnost spoja geografskih i tematskih višegodišnjih programa, čime se omogućuje provedba razvojnih aktivnosti različitih razmjera; smatra potporu regionalnoj suradnji i integraciju partnerskih zemalja važnim čimbenikom nužnim za iskorjenjivanje siromaštva i promicanje dugoročnog održivog razvoja;
67. ističe da se vanjska razvojna djelovanja EU-a moraju temeljiti na odgovarajućoj uravnoteženoj kombinaciji fleksibilnosti i predvidljivosti razvojne pomoći, na osnovi dostačnih sredstava; istovremeno priznaje da se predvidljivost razvojne pomoći može, među ostalim, postići s pomoću dokazanih sustava za rano upozoravanje koji dobro funkcioniraju, prvenstveno u najranjivijim i najmanje otpornim zemljama;
68. smatra da bi se prijenos sredstava među ciljevima i za promjene u prioritetima unutar

instrumenta trebao odvijati samo na temelju stvarnih potreba partnerskih zemalja, bez dovođenja u pitanje načela i ciljeva instrumenta, i uz odgovarajuću uključenost nadzornih tijela; naročito poziva na jasno razlikovanje aktivnosti koje ispunjavaju uvjete za službenu razvojnu pomoć od onih koje te uvjete ne ispunjavaju; izričito odbacuje svaki prijenos sredstava namijenjenih za aktivnosti koje ispunjavaju uvjete Odbora za razvojnu pomoć na programe koji se ne mogu smatrati službenom razvojnom pomoći; naglašava potrebu za time da se to zajamči ciljevima u pogledu službene razvojne pomoći u okviru propisa o instrumentima za vanjsko financiranje;

69. smatra da bi struktura instrumenata za vanjsko financiranje nakon 2020. trebala obuhvatiti niz referentnih vrijednosti i strogo namjenska sredstva, kao i uključivanje obveza kako bi se osigurala dovoljna sredstva za ključne prioritete;
70. smatra da bi se nepredviđene potrebe trebale obuhvatiti većim pričuvama za nepredviđene rashode u različitim instrumentima za vanjsko financiranje, te da se nerezervirana ili opozvana sredstva povezana s određenom godinom trebaju prenijeti u te pričuve za sljedeću godinu;
71. podsjeća da je potrebno održati čvrst i nezavisan instrument za humanitarnu pomoć kako je zatraženo Europskim konsenzusom o humanitarnoj pomoći; smatra da bi trebala postojati zasebna pričuva samo za humanitarnu pomoć kako bi se uzela u obzir činjenica da se, zbog sve većih potreba diljem svijeta, pričuva za pomoć u nuždi stalno aktivira tijekom tekućeg razdoblja VFO-a; podsjeća da Parlament, iako je u više navrata prepoznao nastojanja Europske komisije da odgovori na sve veće izazove, redovito naglašava potrebu za povećanjem financiranja za humanitarnu pomoć i ustraje na zatvaranju sve većeg jaza između obveza i plaćanja te na povećanju djelotvornosti i mogućnosti bolje reakcije humanitarne i razvojne potpore dostupne u okviru proračuna EU-a;
72. ističe da se napredak u pogledu finansijske fleksibilnosti i pojednostavljenja ne bi trebao ostvarivati nauštrb slabijeg praćenja i nadzornog kapaciteta suzakonodavca, čime bi se ugrozila načela odgovornosti i transparentnosti; ističe potrebu za transparentnošću kriterija dodjele sredstava i svih faza planiranja; smatra da nova struktura financiranja vanjskog djelovanja treba biti fleksibilna i suvremena, čime bi se omogućilo optimiziranje sredstava te postizanje rezultata u pogledu razvoja za partnerske zemlje;
73. ističe da finansijska fleksibilnost u novim instrumentima za vanjsko financiranje također treba obuhvaćati fleksibilnost unutar zemlje kako bi se lokalnim organizacijama civilnog društva, poduzećima i poduzetnicima dodjeljivali mali iznosi bespovratnih sredstava na diskrecijskoj osnovi; smatra da bi Komisija trebala preispitati svoje trenutačne zahtjeve za reviziju u pogledu razvojne pomoći kako bi se omogućio profil većeg rizika za male iznose bespovratnih sredstava koja se dodjeljuju unutar zemlje;
74. naglašava da se ciljevi razvojne politike i humanitarni ciljevi ne bi smjeli podrediti sigurnosnim ciljevima donatorskih zemalja ni EU-a, kao ni graničnim kontrolama i upravljanju migracijskim tokom; vodeći se time, smatra da bi se službena razvojna pomoć trebala prvenstveno koristiti za smanjenje siromaštva i da se djelovanja i programi uskladišteni isključivo s nacionalnim sigurnosnim interesima donatora stoga ne bi trebali financirati iz sredstava namijenjenih za razvoj; istovremeno smatra potrebnim poduprijeti otpornost partnerskih zemalja u svrhu uspostave povoljnijih uvjeta za održivi

razvoj;

75. smatra da u budućem VFO-u rashodi namijenjeni ostvarenju unutarnjih ciljeva EU-a u okviru poglavlja migracije, azila i unutarnje sigurnosti, s jedne strane, te rashodi usmjereni na pružanje potpore provedbi novog Europskog konsenzusa o razvoju, s druge strane, moraju biti odvojeni; smatra da bi spajanjem tih dvaju različitih stavki nastao rizik daljnje instrumentalizacije potpore EU-a, uključujući na način da bi postala uvjetovana suradnjom u području migracije;
76. u tom kontekstu predlaže daljnje jačanje otpornosti društva i država putem razvojne pomoći te da se više finansijskih i političkih sredstava dodijeli za sprečavanje sukoba i pripravnost na katastrofe, kao i za poduzimanje ranih mjera u slučaju sukoba i prirodnih katastrofa;
77. poziva Komisiju da dodjeljivanje sredstava partnerskim zemljama i načine suradnje ne temelji samo na BDP-u, nego na širokom rasponu kriterija, uzimajući pritom u obzir uključivi ljudski razvoj, ljudska prava i razine nejednakosti;
78. ponavlja svoj zahtjev za uvrštenje ERF-a u proračun kao glavnog instrumenta kojim se osigurava usklađenost između razvojnih i drugih politika EU-a i za poboljšanje proračunskog nadzora Parlamenta; ponavlja da bi uvrštenje ERF-a u proračun donijelo prednosti kao što su njegova veća demokratska legitimnost i kontrola, bolja mogućnost apsorpcije te povećana vidljivost i transparentnost, što vodi većoj vidljivosti troškova EU-a u tom području te povećanju učinkovitosti i djelotvornosti razvojne pomoći EU-a; podsjeća na to da se parlamentarnim raspravama o razvojnoj politici pomaže građanima u praćenju troškova EU-a za razvojnu pomoć;
79. naglašava da bi uvrštenje ERF-a u proračun trebalo biti popraćeno jamstvima kako bi se spriječio transfer prethodnih sredstava iz ERF-a u ostale proračunske linije i da treba uzeti u obzir sve donatore iz trećih zemalja; naglašava, nadalje, da bi Instrument mirovne pomoći za Afriku trebao ostati izvan proračuna EU-a i u okviru namjenskog instrumenta;
80. naglašava da bi uvrštenje ERF-a u proračun trebalo biti popraćeno razmjernim povećanjem do dogovorene gornje granice proračuna EU-a kako ne bi došlo do rezanja finansijskih obveza EU-a prema zemljama AKP-a ni do ukupnog smanjenja razvojne pomoći EU-a u VFO-u za razdoblje nakon 2020.;
81. smatra da je otvorena priroda Instrumenta za humanitarnu pomoć dovela do pozitivnih rezultata; stoga preporučuje zadržavanje zasebnih instrumenata i proračuna za humanitarne i razvojne aktivnosti, istovremeno održavajući snažne, strateške veze između tih dvaju područja;
82. naglašava važnost jačanja demokratske legitimnosti u strukturi nakon 2020. i potrebu da se preispita postupak odlučivanja; ističe da bi u novoj strukturi nakon 2020. suzakonodavci trebali biti ovlašteni da se u potpunosti koriste svojim nadzornim ovlastima na pravnoj i političkoj razini, tijekom izrade, uvođenja i provedbe instrumenata i njihovih provedbenih programa; naglašava da u tu svrhu treba biti predviđeno dovoljno vremena;

83. smatra da valja u potpunosti iskoristiti potencijal za suradnju s državama članicama u fazi izrade i provedbe razvojnih programa, osobito putem zajedničkog programiranja te na temelju i u skladu s nacionalnim razvojnim programima;
84. poziva na procjenu i pregled na sredini razdoblja strukture instrumenata za vanjsko финансиранje nakon 2020. radi daljnog poboljšanja njihova upravljanja te kako bi se istražili načini za postizanje veće dosljednosti i pojednostavljenja, i kako bi se zajamčila daljnja relevantnost i usklađenost s načelima učinkovitog razvoja; poziva na sudjelovanje svih dionika u tom postupku;
85. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, potpredsjednici Komisije / Visokoj predstavnici Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku te Komisiji.

8.3.2018

MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNE

upućeno Odboru za razvoj

o provedbi Instrumenta za razvojnu suradnju, Instrumenta za humanitarnu pomoć i Europskog razvojnog fonda
(2017/2258(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Jordi Solé

PRIJEDLOZI

Odbor za proračune poziva Odbor za razvoj da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uvrsti sljedeće prijedloge:

1. žali zbog toga što količina i nedostatak fleksibilnosti i usklađenosti financiranja EU-a u okviru naslova 4. tekućeg VFO-a ukazuju na ograničenost ambicija EU-a da djeluje kao globalni akter, posebno u pogledu pružanja globalnih javnih dobara, humanitarne pomoći i razvojne suradnje; podsjeća na potrebu za dugoročnim programiranjem i predvidljivošću, što je od posebne važnosti za razvojnu pomoć;
2. podsjeća da je proračun EU-a za vanjsko djelovanje bio stalno mobiliziran i povećavan te da je iscrpljivao sve dostupne razlike kako bi se rješavao sve veći broj humanitarnih i drugih hitnih situacija u područjima koja okružuju Europu; naglašava da su potrebni fleksibilniji postupci kako bi se finansijska sredstva mogla brže raspoređiti kao odgovor na nepredviđene situacije i krize; no ističe da veću fleksibilnost ne bi trebalo ostvarivati na štetu učinkovitosti i predvidljivosti pomoći ni na štetu dugoročnih geografskih i tematskih prioriteta;
3. podsjeća na potrebu za dugoročnim programiranjem i predvidljivošću, što je od posebne važnosti za razvojnu pomoć; primjećuje, međutim, nedovoljnu usredotočenost na rezultate te neodgovarajuću razinu praćenja i evaluacije instrumenata za vanjsko financiranje povezanih s razvojem;
4. skreće pozornost na potrebu za izbjegavanjem jazova između odobrenih sredstava za preuzimanje obveza i odobrenih sredstava za plaćanja u humanitarnoj pomoći;
5. podsjeća da Europski razvojni fond, Instrument za razvojnu suradnju i Instrument za humanitarnu pomoć odlikuje pozitivno izvršenje proračuna te da su oni ključni za pokazivanje međunarodne solidarnosti, uz istovremeni doprinos vjerodostojnosti EU-a na globalnoj razini; smatra da bi se, bez obzira na moguće strukturne promjene ili spajanja u vezi s tim instrumentima, uključujući moguće uvrštavanje Europskog

razvojnog fonda u proračun, ukupna odobrena sredstva za sljedeći VFO trebala povećati, dok se kriteriji za službenu razvojnu pomoć ne bi trebali ublažiti te da bi budući ustroj instrumenata za vanjsko financiranje trebao obuhvaćati transparentnije uključivanje uzajamnih fondova i sredstava vođeno ključnim načelima demokratske odgovornosti i razvojne učinkovitosti, kao i mogući nastavak vanjskog plana ulaganja, ako se evaluacijom toga plana dokaže njegova razvojna dodatnost te utjecaj na ljudska prava, društvo i okoliš;

6. ističe važnost dopunjivanja pomoći iz javnih fondova fleksibilnim i prilagodljivim instrumentima kojima bi se potaknula privatna ulaganja u zemljama u razvoju;
7. podsjeća da je potrebno održati čvrst i nezavisan instrument za humanitarnu pomoć kako je zatraženo Europskim konsenzusom o humanitarnoj pomoći;
8. ističe važnost jamčenja dosljednosti i sinergija između razvojne i humanitarne pomoći; smatra da je razvojna pomoć kojom se dobro upravlja i koja se dobro primjenjuje važan dio jačanja kapaciteta zemalja u razvoju za bolje nošenje s humanitarnim krizama;
9. podsjeća na važnost tih instrumenata za pružanje globalnih javnih dobara i za pružanje odgovora na izazove kao što su ljudski razvoj, ublažavanje posljedica klimatskih promjena i prilagodba njima, sprječavanje sukoba, potpora miru i stabilnosti, migracije i azil te ciljevi održivog razvoja; u tom kontekstu naglašava obvezu usklađivanja proračunskoga okvira EU-a s ciljevima održivoga razvoja;
10. prima na znanje potencijalnu ulogu službene razvojne pomoći u smislu olakšavanja mobilizacije finansijskih sredstava za razvoj iz drugih izvora, i javnim i privatnim te domaćim i međunarodnim sredstvima; podržava napore EU-a u poticanju privatnog ulaganja mješovitim financiranjem, bespovratnim sredstvima i zajmovima te pružanjem jamstava;
11. smatra da je ključno horizontalno i međusektorsko uvrštenje zaštite okoliša i mogućnosti koje se pružaju u okviru politike o okolišu u sve razvojne politike;
12. smatra da bi razvojna politika trebala dopunjivati vanjsku politiku EU-a i njegovo upravljanje migracijama istodobno jamčeći da se novac za razvoj rabi samo za ciljeve i svrhe povezane s razvojem; u tom pogledu ističe da se službena razvojna pomoć ne bi trebala upotrebljavati za troškove izbjeglica u donatorskim zemljama, eksternalizaciju migracijskih politika izvan granica EU-a ili troškove povrata i ponovnog prihvata u zemljama podrijetla;
13. podsjeća na potrebu jamčenja usklađenosti politika radi razvoja i pridržavanja načela razvojne učinkovitosti iz Busana, kao i za poboljšanje koordinacije donatora i zajedničke izrade programa s državama članicama; ističe da se politika razvojne suradnje mora provoditi tako da se vodi računa o željama zemalja i stanovništava kojima je potrebna, čime se jamči njihovo sudjelovanje u donošenju odluka te njihovo preuzimanje odgovornosti za transparentnu i učinkovitu primjenu;
14. žali zbog nedovoljnog napretka u pogledu promicanja načela demokracije, ljudskih prava i ravnopravnosti spolova; poziva, nadalje, da se obveze iz Pariškog klimatskog sporazuma uzmu u potpunosti u obzir pri donošenju budućih instrumenata i programa,

uz odgovarajući postupak praćenja; smatra da bi sve veću važnost u okviru razvojne suradnje trebalo pridavati borbi protiv klimatskih promjena;

15. pozdravlja veće usklađivanje s prioritetima zemalja primateljica i snažno potiče manju fragmentaciju tematskih programa;
16. ustraje u potrebi za odgovarajućim osobljem i u sjedištu i u delegacijama EU-a, i u smislu broja i u smislu stručnoga znanja o razvojnoj i humanitarnoj pomoći.

INFORMACIJE O USVAJANJU U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

Datum usvajanja	8.3.2018
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0: 26 3 3
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Daniele Viotti, Marco Zanni
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Xabier Benito Ziluaga, Heidi Hautala, Andrey Novakov, Stanisław Ożóg, Marie-Pierre Vieu, Rainer Wieland
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 200. st. 2.	Michael Detjen, Norbert Lins

**KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U ODBORU KOJI
DAJE MIŠLJENJE**

26	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Gérard Deprez, Urmas Paet
ECR	Stanisław Ożóg
PPE	Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Monika Hohlmeier, Norbert Lins, Andrey Novakov, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Rainer Wieland
S&D	Michael Detjen, Eider Gardiazabal Rubial, Iris Hoffmann, John Howarth, Vladimír Maňka, Isabelle Thomas, Daniele Viotti, Manuel dos Santos
Verts/ALE	Heidi Hautala, Indrek Tarand

3	-
ENF	André Elissen, Marco Zanni
NI	Eleftherios Synadinos

3	0
ECR	Bernd Kölmel
GUE/NGL	Xabier Benito Ziluaga, Marie-Pierre Vieu

Korišteni znakovi:

- + : za
- : protiv
- 0 : suzdržani

INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	20.3.2018
Rezultat konačnog glasovanja	+: 25 -: 0 0: 0
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cécile Kashetu Kyenge, Maria Noichl, Adam Szeinfeld, Rainer Wieland

KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM ODBORU

25	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Charles Goerens, Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva, Eleni Theocharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey
PPE	Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Adam Szajnfeld, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
S&D	Enrique Guerrero Salom, Cécile Kashetu Kyenge, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maria Noichl, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch

0	-

Korišteni znakovi:

- + : za
- : protiv
- 0 : suzdržani